Rugăciuni începătoare:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc...

Sfinte Dumnezeule...

Preasfântă Treime...

Tatăl nostru...

Apoi aceste tropare, glasul al șaselea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a prorocului Tău, Doamne, Cer arată Biserica Ta; că îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu; dar către tine nădăjduiesc, Curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea iertare de răutățile ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne miluiește (x 40)

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează inima mea, să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești Psalmi insuflați de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David și pe care și eu, nevrednicul, voiesc să-i rostesc acum. Dar, cunoscându-mi nepriceperea și căzând înaintea Ta, mă rog Ție și cer ajutor de la Tine: îndreptează mintea mea, Dumnezeule, și-mi întărește inima, să nu mă îngreunez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de înțelegerea cuvintelor și să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminându-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de șederea de-a dreapta Ta, împreună cu toți aleșii Tăi. Deci, binecuvântează-mă, Stăpâne, ca din inimă să rostesc cu limba mea așa:

PSALMUL 9

Al lui David.

1 Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

2 Veseli-mă-voi și mă voi bucura de Tine; cânta-voi numele Tău, Preaînalte.

3 Când se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta!

4 Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.

5 Certat-ai neamurile și au pierit nelegiuiții; stins-ai numele lor în veac și în veacul veacului.

6 Vrăjmașului i-au lipsit de tot săbiile și cetățile i le-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.

7 Iar Domnul rămâne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată

8 Și El va judeca lumea; cu dreptate va judeca popoarele.

9 Și a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită în necazuri.

10 Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne!

11 Cântați Domnului, Celui ce locuiește în

Sion, vestiți între neamuri faptele Lui.
12 Că Cel ce răzbună sângele lor Și-a adus
aminte. N-a uitat strigătul săracilor.
13 Miluiește-mă, Doamne! Vezi smerenia
mea de către vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți
din porțile morții,
14 Ca să vestesc toate laudele Tale în por-
țile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mântu-
irea Ta!
15 Căzut-au neamurile în groapa pe care
au făcut-o; în cursa aceasta, pe care au as-
cuns-o, s-a prins piciorul lor.
16 Se cunoaște Domnul când face judeca-
tă! Întru faptele mâinilor lui s-a prins păcă-
tosul.
17 Să se întoarcă păcătoșii în iad, toate
neamurile care uită pe Dumnezeu.
18 Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul,
iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.
19 Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească
omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta!
20 Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să
cunoască neamurile că oameni sunt.
21 Pentru ce, Doamne, stai departe? Pen-
tru ce treci cu vederea la vreme de necaz?
22 Când se mândrește necredinciosul, se
aprinde săracul; se prind în sfaturile pe
care le gândesc.
23 Că se laudă păcătosul cu poftele sufle-
tului lui, iar cel ce face strâmbătate, pe sine
se binecuvintează.
24 Întărâtat-a cel păcătos pe Domnul, după
mulțimea mâniei lui; nu-L va căuta; nu este
Dumnezeu înaintea lui.
25 Spurcate sunt căile lui în toată vremea;
lepădate sunt judecățile Tale de la fața lui,
peste toți vrăjmașii lui va stăpâni.
26 Că a zis întru inima sa: Nu mă voi clinti
din neam în neam, rău nu-mi va fi.
27 Gura lui e plină de blestem, de amără-
ciune și de vicleșug; sub limba lui osteneală
și durere.
28 Stă la pândă în ascuns cu cei bogați ca
să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel
sărac privesc.
29 Pândește din ascunziș, ca leul din cul-
cușul său; pândește ca să apuce pe sărac,
pândește pe sărac ca să-l tragă la el.
30 În lațul lui îl va smeri; se va pleca și va
cădea asupra lui, când va stăpâni pe cei
săraci.
31 Că a zis în inima lui: «Uitat-a Dumne-
zeu! Întors-a fața Lui, ca să nu vadă până în
sfârșit!»
32 Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu,
înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi
până în sfârșit!
33 Pentru ce a mâniat necredinciosul pe
Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul
nu va cerceta!
34 Vezi, pentru că Tu privești la necazuri
și la durere, ca să le iei în mâinile Tale; căci
în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu
i-ai fost ajutor.
35 Zdrobește brațul celui păcătos și rău,
păcatul lui va fi căutat și nu se va afla.
36 Împărăți-va Domnul în veac și în veacul
veacului! Pieriți, neamuri, din pământul
Lui.
37 Dorința săracilor a auzit-o Domnul; la
râvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.
38 Judecă pe sărac și pe smerit, ca să nu se
mai mândrească omul pe pământ.

Slavă...

PSALMUL 10

Al lui David.

1 În Domnul am nădăjduit. Cum veți zice
sufletului meu: «Mută-te în munți, ca o pa-
săre»?
2 Că iată, păcătoșii au încordat arcul, au
gătit săgeți în tolbă ca să săgeteze în întu-

neric pe cei drepți la inimă.
3 Că au surpat ceea ce ai așezat; dar dreptul ce a făcut?
4 Domnul este în locașul cel sfânt al Său, Domnul în cer are scaunul Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.
5 Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios; iar pe cel ce iubește nedreptatea îl urăște sufletul Său.
6 Va ploua peste păcătoși lațuri, foc și pucioasă; iar suflare de vifor este partea paharului lor.
7 Că drept este Domnul și dreptatea a iubit și fața Lui spre cel drept privește.

PSALMUL 11

Al lui David.

1 Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuținat adevărul de la fiii oamenilor.
2 Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă, și în inimă rele au grăit.
3 Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene și limba cea plină de mândrie,
4 Pe cei ce au zis: «Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sunt; cine ne este Domn?»
5 Pentru necazul săracilor și suspinul nenorociților, acum Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mântuirea și le voi vorbi pe față.
6 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curățat de pământ, curățat de șapte ori.
7 Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.
8 Căci, atunci când se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiții mișună pretutindeni.

PSALMUL 12

Al lui David.

1 Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine?
2 Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?
3 Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea?
4 Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,
5 Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.
6 Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine, și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 13

Al lui David.

1 Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este Dumnezeu!» Stricatu-s-au oamenii și urâți s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
2 Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3 Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
4 Oare nu se vor înțelepți toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu ca pâinea, pe Domnul nu L-au chemat.
5 Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul drepților.
6 Săracul nădăjduiește în Domnul, și voi ați râs de nădejdea lui zicând: Cine va da

din Sion mântuire lui Israel?
7 Dar când va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

Slavă...

PSALMUL 14

Al lui David.

1 Doamne, cine va locui în locașul Tău și cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?
2 Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,
3 Cel ce n-a viclenit cu limba, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.
4 Defăimat să fie înaintea Lui cel ce viclenește, iar pe cei ce se tem de Domnul, îi slăvește; cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă,
5 Argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Al lui David.

1 Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.
2 Zis-am Domnului: «Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-Ți trebuie».
3 Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
4 Înmulțitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.
5 Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cel care îmi așezi mie iarăși moștenirea mea.
6 Sorții mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică.
7 Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înțelepțit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.
8 Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.
9 Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu va sălășlui întru nădejde.
10 Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.
11 Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta, și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

1 Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.
2 De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.
3 Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.
4 Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.
5 Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu șovăie pașii mei.
6 Eu am strigat, că m-ai auzit Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele.
7 Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale.
8 Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă

9 De fața necredincioșilor care mă necă-
jesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu
l-au cuprins;
10 Cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura
lor a grăit mândrie.
11 Izgonindu-mă acum m-au înconjurat,
ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pă-
mânt.
12 Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă,
ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.
13 Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și
împiedică-i! Izbăvește sufletul meu de cel
necredincios, cu sabia Ta.
14 Doamne, desparte-mă de oamenii aces-
tei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a
umplut pântecele lor de bunătățile Tale;
săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășițele
pruncilor.
15 Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței
Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava
Ta.

Slavă...

Rugăciuni după Catisma a doua:

Sfinte Dumnezeule...

Preasfântă Treime...

Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al doilea:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: mai înainte de împrejurarea aceea, întoarce-mă și mă mântuiește!

Ca valurile mării s-au ridicat asupra mea fărădelegile mele și ca o corabie pe luciul mării mă înviforez de mulțimea greșelilor; Tu, Doamne, îndreptează-mă prin pocăință la limanul cel lin și mă mântuiește!

Slavă...

Miluiește-mă! a zis David. Și eu strig către Tine: greșit-am, Mântuitorule: ci, ștergându-mi păcatele prin pocăință, miluiește-mă!

Și acum...

Mijlocitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de toată răutatea și necazul vrăjmașului și să ne dea iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Doamne miluiește (x 40)

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia-Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte trează, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt, spre câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.